

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

30.11.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 22/11/2018 [II FSK 3321/16]:
Przepis art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. ma zastosowanie do wypłaty dywidendy niepieniężnej**

Przepis art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. znajduje zastosowanie nie tylko w przypadku zobowiązania pieniężnego, które zostaje zaspokojone w formie niepieniężnej poprzez zastosowanie instytucji prawnej datio in solutum. Ze sformułowania tego przepisu wynika bowiem, że znajduje on zastosowanie w przypadku świadczeń niepieniężnych wykonywanych w celu uregulowania w całości lub w części zobowiązań o określonej wysokości. Przepis ten wskazuje bowiem, że przychodem dłużnika jest „wysokość zobowiązania” uregulowanego w następstwie świadczenia niepieniężnego. W przypadku dywidendy znana jest jej wysokość (wysokość kwoty należnej wspólnikowi spółki), stąd też nieuzasadnione jest twierdzenie, że sformułowanie użyte w art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. „wysokość zobowiązania” uniemożliwia zastosowanie tego przepisu do dywidendy w formie świadczenia niepieniężnego.

**WYROK NSA Z DNIA 21/11/2018
[I FSK 144/16]: Dostawa turbin wiatrowych w ramach umowy dotyczącej budowy farmy wiatrowej stanowi świadczenie odrębne od pozostałych usług budowlanych**

Charakter urządzenia jakim jest turbina wiatrowa, analiza specyfikacji technicznej tego urządzenia, a także jego wartość, pozwala na przyjęcie, że dostawa tego urządzenia w ramach jednej umowy o roboty budowlane (budowa farmy wiatrowej) powinna być potraktowana odrębnie od pozostałych świad-

czeń budowlanych, wykonywanych w ramach tej umowy. Nie można uznać, że dostawa turbin jest jedynie elementem dodatkowym, wspomagającym wykonanie pozostałych usług budowlanych. Nie można również przyjąć, że mamy w takim przypadku do czynienia z usługą na nieruchomości (art. 28e u.p.t.u.). Dostawa turbiny wiatrowej nie wpływa bowiem na zmianę charakteru nieruchomości. A zatem, mamy tu do czynienia z dostawą i montażem turbin, co daje podstawę do przyjęcia, iż podatnikiem będzie nie dostawca, ale nabywca.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 14/11/2018 [0111-KDIB2-1.4010.366.2018.1.BJ]: Wynagrodzenia za korzystanie z marek i know-how ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych nie podlegają ograniczeniom, o których mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.

Skoro celem art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. jest uwzględnienie sytuacji, gdy cena danego towaru w istotnym zakresie determinowana jest wysokością kosztu nabycia wartości niematerialnej i prawnej, to należy uznać, że w odniesieniu do kosztów wynagrodzenia za korzystanie z marek oraz know-how, które warunkują możliwość produkcji oraz dystrybucji towarów spółki, spełniona będzie przesłanka bezpośredniego związku z wytworzeniem towarów. Należy bowiem zauważyć, że umowy licencyjne uprawniają spółkę i umożliwiają jej produkcję i dystrybucję towarów opatrzonych markami na rynku polskim. Tym samym, koszty ponoszone z tytułu wynagrodzenia za korzystanie z marek i know-how stanowią koszty usług obcych bezpośrednich, tj. związanych bezpośrednio z wytworzeniem i sprzedażą towarów przez spółkę. Ponoszenie kosztów wynagrodzenia warunkuje bowiem możliwość produkcji (przy użyciu know-how) oraz późniejszej sprzedaży towarów oznaczonych markami. W konsekwencji, koszty wynagrodzenia ponoszone przez spółkę na rzecz podmiotów powiązanych, stanowią koszty uzyskania przychodu bezpośrednio związane z wytworzeniem przez spółkę towarów, tj. koszty, o których mowa w art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 19/11/2018
[0111-KDIB3-3.4012.261.2018.1.PK]:
Odliczenie kwot podatku VAT z tytułu
importu towarów. Brak opodatkowania
VAT nabycia na terytorium kraju
importowanych towarów**

1) Odnosząc się do wątpliwości czy w razie dokonania przez podatnika importu materiałów należących do (będących własnością) kontrahenta, będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, wykazanego w dokumencie celnym z tytułu importu, zważywszy na fakt, iż podatnik dokonując importu tych materiałów i będąc zobowiązany do zapłaty podatku VAT, należnego z tytułu ich importu, nie będzie (jeszcze) właścicielem tych materiałów – należy zauważyć, że definicja importu kładzie nacisk na czynność faktyczną, czyli przywóz towaru. Dla zaistnienia importu nie ma znaczenia cel przywozu bądź stosunek prawny, w ramach którego dokonano przywozu. Stąd importer towarów, wykorzystywanych do działalności opodatkowanej VAT – pomimo że nie będzie posiadał prawa do dysponowania nimi jak właściciel - będzie mógł odliczyć podatek VAT z tytułu importu towarów za okres rozliczeniowy w którym otrzyma dokument celny.

2) Odnosząc się do kwestii opodatkowania nabycia przez podatnika towarów z magazynu po dokonaniu ich importu, trzeba przypomnieć, że obowiązek podatkowy powstanie z chwilą powstania długu celnego, czyli obowiązku zapła-

ty stosownej kwoty należności celnych przywózowych, określonej dla towarów na mocy obowiązujących przepisów prawa celnego (art. 19a ust. 9 u.p.t.u.), stąd nabycie przez podatnika towarów, po dokonaniu ich importu, nie będzie czynnością podlegającą opodatkowaniu na podstawie art. 5 ust. 1 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 15/11/2018
[0112-KDIL1-3.4012.562.2018.2.JN]:
Zasady opodatkowania VAT na te-
rytorium kraju nabycia towarów od
kontrahenta ukraińskiego oraz do-
stawy towarów na rzecz kontrahen-
ta kenijskiego**

1) Biorąc pod uwagę sytuację, w której: i) podatnik kupuje towary od ich producenta mającego siedzibę na terytorium Ukrainy, ii) następnie sprzedaje te towary swojemu kontrahentowi – mającemu siedzibę na terytorium Kenii, iii) towary są transportowane bezpośrednio z terytorium Ukrainy na terytorium Kenii (zatem nigdy nie wjeżdżają na terytorium Polski, ani żadnego innego państwa UE), iv) podatnik nie ponosi na terytorium Polski żadnych wydatków, v) podatnik nie zarejestrował się i nie prowadzi działalności poza terytorium kraju – nabycie towarów od kontrahenta ukraińskiego nie stanowi WNT, ponieważ w wyniku dokonanej dostawy towary nie są wysyłane ani transportowane na terytorium państwa członkowskiego, innego niż terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu, jak również nabycie to nie stanowi także im-

portu towarów, ponieważ nie następuje przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium UE. Tym samym nabycie towarów przez podatnika od kontrahenta ukraińskiego nie podlega opodatkowaniu VAT w Polsce.

2) Z kolei dostawa towarów na rzecz kontrahenta kenijskiego nie stanowi dla podatnika zarówno odpłatnej dostawy towarów na terytorium kraju, nie stanowi WDT, ponieważ wywóz towarów nie następuje z terytorium Polski na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, jak i eksportu towarów, ponieważ towary nie są wysyłane ani transportowane z terytorium Polski poza terytorium UE. Tym samym dostawa towarów na rzecz kontrahenta kenijskiego nie podlega opodatkowaniu VAT na terytorium Polski.

3) Podatnik nie ponosi na terytorium Polski żadnych wydatków w związku z dokonywaną sprzedażą na rzecz kontrahenta kenijskiego, tym samym nie może obniżyć o nie podatku należnego, wobec tego nie wykazuje w poz. 11 deklaracji VAT-7 dostawy towarów na rzecz kontrahenta kenijskiego. W poz. 11. deklaracji VAT, tj. na druku VAT-7 (18) – „Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju” wykazuje się dostawę towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju, w stosunku do których przysługuje podatnikowi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, o którym mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u., lub prawo do zwrotu kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 87 ust. 5 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 13/11/2018
[0111-KDIB3-1.4012.720.2018.1.ICZ]:
Udzielanie bonifikat (nakazanych
przez przepisy) przez przedsiębiorstwo
energetyczne a możliwość obniżenia
podstawy opodatkowania w VAT**

Odnosząc się do udzielania następujących bonifikat, udzielanych przez przedsiębiorstwo energetyczne za:

- niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej,
- niedostarczenie jednostek energii elektrycznej odbiorcy,
- niedotrzymanie przez przedsiębiorcę energetycznego standardów jakości obsługi odbiorców

– należy zauważyć, że sama w sobie niewłaściwa obsługa klienta nie wpływa na ilość i wartość dostarczonego towaru i w rezultacie - na wartość sprzedaży stanowiącą opodatkowany obrót. Wyżej wymieniona bonifikata związana jest z obsługą klientów, a zatem nie występuje związek pomiędzy udzieleniem takiej bonifikaty, jej wysokością i wartością sprzedaży konkretnych towarów (jednostek energii elektrycznej). Jej udzielenie nie skutkuje zatem pomniejszeniem pod-

stawy opodatkowania. Udzielanie bonifikat wskazanych we wniosku wynika z regulacji obowiązujących wszystkich sprzedawców energii. Celem tych regulacji jest zapewnienie rodzaju „rekompensaty” dla odbiorców z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań wynikających z ustawy - Prawo energetyczne, przez sprzedawców takich jak wnioskodawca. Większość opisanych bonifikat ma zryczałtowany charakter lub opiera się na zasadach kalkulacji uwzględniających m.in. zryczałtowane kwoty. Wysokość bonifikat będących przedmiotem wniosku określona jest przepisami prawa, tym samym kwota bonifikaty może przekroczyć wartość zrealizowanej sprzedaży na rzecz odbiorcy, w związku z którą jest należna bonifikata, jak również może przekroczyć łączną kwotę należną z tytułu sprzedaży, zrealizowanej na rzecz danego odbiorcy w całym okresie obowiązywania zawartej z nim umowy. Sposób określania wysokości bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych dostarczonej energii elektrycznej, jak również niedotrzymania standardów jakości obsługi świadczy o tym, że bonifikata ta nie ma związku z faktycznym wydatkiem poniesionym przez odbiorcę w związku z nabytą energią elektryczną, jak również nabytymi usługami. Brak związku (uzależnienia) udzielonych przez spółkę bonifikat ze zrealizowanymi dostawa-

mi energii elektrycznej oraz wyświadczonymi usługami powoduje, że bonifikaty te nie będą miały wpływu na podstawę opodatkowania dostarczonego towaru w postaci energii elektrycznej oraz zrealizowanych usług. W przypadku natomiast udzielanej przez spółkę bonifikaty z tytułu niedostarczenia jednostek energii elektrycznej bonifikata ta nie będzie zmniejszała podstawy opodatkowania, gdyż w tym przypadku dotyczy dostawy niezrealizowanej, z tytułu której wnioskodawca nie otrzymał zapłaty (brak podstawy opodatkowania). W związku z tym, że bonifikaty nie mają związku z wartościami nabywanej przez odbiorców energii elektrycznej oraz usług związanych z jej dystrybucją, tym samym uiszczonymi lub należnymi sprzedawcy kwotami, wypłaty przedmiotowych bonifikat dokonywane przez spółkę nie będą powodowały obowiązku obniżania podstawy opodatkowania VAT oraz kwoty podatku należnego z tytułu realizowanych przez niego transakcji dostaw energii elektrycznej i świadczonych usług dystrybucji energii elektrycznej. W konsekwencji - ich udzielenie nie będzie skutkowało obniżeniem podstawy opodatkowania VAT oraz kwoty podatku należnego z tytułu realizowanych przez spółkę transakcji dostawy energii elektrycznej i świadczonych usług dystrybucji energii elektrycznej zgodnie z art. 29a ust. 7 pkt 2 lub ust. 10 pkt 1 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 09/11/2018
[0114-KDIP1-3.4012.502.2018.1.MT]:
Ładowanie pojazdów elektrycznych
a podstawa do zwolnienia z kasy fi-
skalnej**

Z wniosku wynika, że stacje przeznaczone do ładowania pojazdów elektrycznych będą całkowicie samoobsługowe - zarówno urządzenia ładujące, jak i urządzenia służące do dokonania płatności - będą obsługiwane samodzielnie przez klientów z nich korzystających. Ponadto, stacje będą w pełni zautomatyzowane, zatem nie będzie zatrudnionych pracowników do codziennej obsługi urządzeń ładujących oraz do pobierania opłat. Na każdej ze stacji zostanie zainstalowane urządzenie do bezobsługowego uiszczania opłat. Opłata za usługę ładowania będzie dokonywana za pośrednictwem karty kredytowej lub debetowej. Infrastruktura poszczególnych stacji będzie pozwalała na zaprogramowane w sposób umożliwiający przypisanie danej płatności do konkretnej transakcji. Infrastruktura będzie również pozwalała na wygenerowanie raportu dzien-

go oraz miesięcznego zawierającego następujące dane: unikalny numer identyfikujący daną stację ładowania, unikalny numer identyfikujący daną transakcję, kwotę netto, kwotę podatku i kwotę brutto danej transakcji. W związku z powyższym należy uznać, iż sprzedaż energii elektrycznej należy traktować jako dostawę towaru na podstawie art. 2 pkt 6 u.p.t.u., zatem zwolnienie z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kasy rejestrującej należy rozpatrywać w kontekście dostawy towarów, a nie jak wskazała spółka jako świadczenia usługi. Mając na uwadze opis sprawy oraz przepisy, należy stwierdzić, że sprzedaż energii elektrycznej na stacjach szybkiego ładowania samochodów elektrycznych będzie zorganizowana w sposób spełniający kryteria zawarte w punkcie 41 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. Jak wynika z opisu sprawy, ww. stacje będą całkowicie samoobsługowe - zarówno urządzenia ładujące, jak i urządzenia służące do dokonania płatności, będą obsługiwane samodzielnie przez klientów z nich

korzystających. Spółka wskazała, że ww. stacje będą w pełni zautomatyzowane, a na każdej ze stacji zostanie zainstalowane urządzenie do bezobsługowego uiszczania opłat i opłata ta będzie dokonywana za pośrednictwem karty kredytowej lub debetowej oraz będzie możliwe przypisanie danej płatności do konkretnej transakcji. Zatem spółka - w związku z pobieraniem opłat za sprzedaż energii elektrycznej do ładowania samochodów elektrycznych na stacji, która będzie całkowicie samoobsługowa i w pełni zautomatyzowana oraz jeżeli będzie posiadała dowody dokumentujące jakiej konkretnie transakcji zapłata dotyczyła - nie będzie miała obowiązku ewidencjonowania tego obrotu za pomocą kasy rejestrującej, ponieważ na podstawie § 2 ust. 2 w zw. z poz. 41 załącznika do rozporządzenia będzie miał prawo do zastosowania zwolnienia do ww. usług. W konsekwencji, nie można zgodzić się ze stanowiskiem spółki, że nie będzie miała z tytułu sprzedaży energii elektrycznej do ładowania samochodów obowiązku ewidencjonowania obrotu na kasie rejestrującej na podstawie § 2 ust. 2 w zw. z poz. 42 załącznika do ww. rozporządzenia.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 09/11/2018
[0111-KDIB3-1.4012.687.2018.2.ICZ]:
Wystawienie zaległych faktur a moment
powstania obowiązku podatkowego w VAT przy usłudze najmu**

Zdarzeniem powodującym powstanie obowiązku podatkowego, w przypadku świadczenia usług najmu, dzierżawy, leasingu lub usług o podobnym charakterze, jest data wystawienia faktury, ale pod warunkiem, że faktura zostanie wystawiona przed upływem terminu płatności. Natomiast, jeżeli podatnik nie wystawi faktury lub wystawi ją w terminie późniejszym niż przypadający za usługę termin płatności, obowiązek podatkowy powstaje nie w chwili wystawienia faktury, lecz zawsze z chwilą upływu ter-

minu płatności określonego w umowie za daną usługę (tj. usługę najmu, dzierżawy, leasingu lub usługę o podobnym charakterze). Mając na uwadze przedstawione okoliczności sprawy oraz powołane przepisy prawa, stwierdzić należy, że skoro wnioskodawca nie wystawił faktur z tytułu najmu/dzierżawy rusztowań w okresie od sierpnia 2015 r. do listopada 2016 r., ponadto w umowie najmu (w zleceniu z dnia 7 maja 2014 r.) nie określił terminu płatności za wykonanie tych usług - to termin płatności z tytułu świadczenia usługi najmu/dzierżawy rusztowań, w opisanym przypadku, należy przyjąć na podstawie zasad wynikających z przepisów prawa cywilnego. Zatem, określenie wskazane w art. 669 § 2 k.c. mówiące o tym, że czynsz jest płatny z góry oznacza, że najemca dokonuje opłaty czynszu z wyprzedzeniem - czy-

li za okres, który ma dopiero nastąpić. Ponadto, należy mieć na uwadze przepis art. 106i ust. 3 pkt 4 u.p.t.u., który stanowi, że fakturę wystawia się nie później niż z upływem terminu płatności. Zatem, wnioskodawca powinien wystawić fakturę VAT z bieżącą datą wystawiania, w której wykaże moment powstania obowiązku podatkowego z tytułu wykonania usługi najmu/dzierżawy 10 dnia każdego miesiąca. Wobec tego, w omawianym przypadku, obowiązek podatkowy za najem/dzierżawę rusztowań za sierpień 2015 r. powstanie do dnia 10 sierpnia 2015 r., za wrzesień 2015 r. do dnia 10 września 2015 r. i konsekwentnie w kolejnych miesiącach, aż do 10 listopada 2016 r. Zatem wnioskodawca uwzględni te faktury w rozliczeniu podatkowym za okres w którym przypadają ich termin płatności.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01